

Література:

1. Данилишин Ю. Щодо стану інвестиційних процесів в економіці України та шляхів їх оптимізації. LB. ua/ URL: https://lb.ua/blog/bogdan_danylysyn/503439_shchodo_stanu_investitsiynih_protseviv.html
2. Інвестиції в Україну та відновлення економіки. Міністерство економіки України. 22.03.2023. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=62bfd716-8665-4a4c-9e2d-6325ba53b3c8&title=InvestitsiiVUkrainuTaVidnovlenniaEkonomiki>
3. Собкевич О. Підтримка інвестицій у промисловість України в умовах війни та повоєнного відновлення. Національний інститут стратегічних досліджень. 29.05 2023р. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/pidtrymka-investytsiy-u-promyslovisht-ukrayiny-v-umovakh-viyny-ta>

Вишнева О. Ю., ст. гр. ПА – 22 М

Компан Є. О., ст. гр. УП – 20

кер. Левченко А.О., к.е.н., професор

Центральноукраїнський національний технічний університет,
м. Кропивницький, Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Умови війни в Україні різко підвищили вимоги до медичних закладів, змушуючи їх швидко адаптуватися до нових умов. Масштабні руйнування медичної інфраструктури та переривання логістичних зв'язків викликали серйозний дефіцит лікарських засобів та обладнання. Згідно інформації, яку надала ВООЗ, кожен п'ятий хворий (22%) не мав можливості придбати необхідні ліки, а на тимчасово окупованих або активно бойових територіях ця проблема стосувалася кожного третього хворого. Подібна ситуація спостерігалася й серед внутрішньо переміщених осіб [1].

Під впливом війни медичні установи стали зіштовхуватися з проблемою доступності ліків, зокрема проти гіпертонії, серцевих захворювань, антибіотиків та знеболювальних засобів. Незважаючи на ці труднощі, завдяки міжнародній підтримці та допомозі урядів, бізнесу та громадських ініціатив, Україна отримала значний обсяг медичної гуманітарної допомоги. Відсутність повноцінних бомбосховищ та нестача автономних систем вентиляції, водопостачання та суцільні стелі у медичних закладах ускладнили їхню роботу та призвели до необхідності роботи у польових умовах.

Надання медичної допомоги стає викликом з різними складнощами: від великого потоку поранених до забезпечення необхідними ресурсами для надання кваліфікованої допомоги. Оптимізація процесів та швидке прийняття рішень стають критичними. Розвиток системи телемедицини, використання сучасних технологій для комунікації та обміну даними між медичними закладами може значно полегшити координацію та надання медичної допомоги в умовах військових дій. Проте, в умовах війни медичні заклади поступово адаптуються до складної ситуації. У багатьох містах, де ведуться бойові дії, вже обладнані укриття, що надає можливість навіть для проведення операцій. Медична система активно впроваджує нові підходи до лікування, надає телемедичні консультації та розробляє зручні інструменти доступу до медичних послуг для українців.

Умови функціонування медичних установ у період воєнного стану регулюються широким спектром нормативно-правових актів, серед яких: Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про забезпечення безперервної роботи» від 07 березня 2022 № 427 [2], у період введення воєнного стану, Міністерство охорони здоров'я України здійснює свої повноваження в щоденному режимі роботи. Накази «Про затвердження Тимчасових заходів у закладах охорони здоров'я з метою забезпечення їх готовності для надання медичної

допомоги постраждалим внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України» від 24 лютого 2022 № 374 [3], «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо організації надання екстреної медичної допомоги постраждалим внаслідок дії фосфорних боєприпасів» від 20 березня 2022 № 506 [4], а також законодавчими актами, які використовуються для пристосування чинного законодавства до потреб воєнного часу, включаючи: Накази Міністерства охорони здоров'я України «Про внесення зміни до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 05 лютого 2016 року № 69» від 20 березня 2022 № 508 [5], «Про внесення зміни до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 24 лютого 2022 року № 374» від 20 березня 2022 № 507 [6] тощо.

Система охорони здоров'я стала свідком значного навантаження, особливо на заході країни, де було багато вимушено переміщених осіб (ВПО). Цей наплив пацієнтів, у відсутність власних сімейних лікарів, вимагав нових стратегій та гнучкості в управлінні, але медичні заклади зуміли впоратися. Від початку повномасштабного вторгнення відбулися зміни у роботі закладів. Однією з ключових переваг була можливість надавати медичну допомогу пацієнтам, які змінили своє місце проживання, без підписання декларації. Це дало можливість людям, які вимушено покинули свої домівки, отримати необхідну медичну допомогу в будь-якому регіоні країни [7].

Однак, відбувся відтік медичних працівників. Це призвело до розтягнення ресурсів та відповідного перерозподілу персоналу. Втім, цей дефіцит був здебільшого компенсований прибуттям вимушено переміщених медиків, які зайняли вакансії в різних медичних закладах країни. Захід України на початку війни був перенасичений фахівцями, а от на Сході та Півдні, по лінії фронту, спостерігався, та й досі спостерігається, брак медичних працівників [1].

У цей час психологічна допомога стала необхідною для пацієнтів і медичного персоналу. Зростання попиту на психологічні послуги стимулювало розвиток онлайн-платформ та консультування, спрямованих на підтримку українців. Припинення війни не означає припинення потреби в психологічній підтримці, тому програми реабілітації та підтримки плануються і на подальший період.

Реалізація програм медичних гарантій та постійна підтримка системи охорони здоров'я через міжнародні партнерства є ключовими напрямками удосконалення медичних закладів під час воєнного стану. Важливою є подальша робота над забезпеченням ліків та обладнання для медичних закладів, щоб вони могли надавати повноцінну допомогу, а також надання ментальної підтримки населенню в умовах стресу війни.

Усе зазначене вказує на необхідність та важливість негайних заходів у вдосконаленні системи охорони здоров'я в умовах війни. Військові конфлікти призводять до радикальних змін у роботі медичних закладів, вимагаючи швидкого адаптування до нових умов та викликів. Організація діяльності медичних установ у цей період виявляється надзвичайно важливою, зокрема у забезпеченні доступу до ліків та медичних послуг для всіх груп населення, навіть на тимчасово окупованих та бойових територіях. Система охорони здоров'я потребує швидких інновацій та покращень у плані лікарського забезпечення, психологічної підтримки та реабілітації після військових конфліктів.

Література:

1. Медицина під час війни: з якими викликами стикнулася медична система. *Mind.ua*. URL: <https://mind.ua/openmind/20255116-medicina-pid-chas-vijni-z-yakimi-viklikami-stiknulasya-medichna-sistema>.
2. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про забезпечення безперервної роботи» від 07 березня 2022 № 427. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0427282-22#Text>.
3. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Тимчасових заходів у закладах охорони здоров'я з метою забезпечення їх готовності для надання

медичної допомоги постраждалим внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України» від 24 лютого 2022 № 374. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0374282-22#n11>.

4. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо організації надання екстреної медичної допомоги постраждалим внаслідок дії фосфорних боєприпасів» від 20 березня 2022 № 506. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0506282-22#Text>.

5. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про внесення зміни до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 05 лютого 2016 року № 69» від 20 березня 2022 № 508. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0352-22#Text>.

6. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про внесення зміни до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 24 лютого 2022 року № 374» від 20 березня 2022 № 507. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0507282-22#Text>.

7. Як працюють лікарні в умовах війни? Uhc.ua. URL: <https://uhc.org.ua/2022/06/13/yak-praciut-likarni-v-umovakh-viiny/>.

Вольська О.М.,

здобувач, ФС-22М

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Реалізація інвестиційної діяльності комерційних банків є основою довгострокового кредитування та фондових операцій. Вона позитивно впливає на зростання обсягів інвестиційних ресурсів і як наслідок є джерелом розвитку вітчизняної економіки [2].

На початку 2022 року Україна очікувала відновлення бізнесу, налагодження діяльності банківської системи після світової пандемії. Але повномасштабне вторгнення зруйнувало очікування та стало причиною масштабної політично, військової і як наслідок економічної кризи. Все це не сприяло залученню інвестиційних ресурсів в економіку та, відповідно, спричиняє нові виклики для інвесторів.

На початку війни банківська система України стикнулася із складними перешкодами, а саме зниженням доходів населення, зниженням торговельно виручки підприємствами, зростанням частки непрацюючих кредитів, масовим звільненням працівників банків через міграцію за кордон серед жінок та загальною мобілізацією серед чоловіків

Інвестиційну діяльність комерційних банків розглядаємо в більшості випадків як вкладення коштів в цінні папери на тривалий строк, в основному, в державні облігації. За 2022 рік вкладення банків в ОВДП дещо знизилися, натомість переважно нарощувалися обсяги депозитних сертифікатів НБУ та коштів на рахунках інших банків. Разом з тим, на початок 2023 року спостерігається зростання попиту на державні цінні папери [3].

25 лютого 2022 року Постановою КМУ № 156, було прийнято рішення про здійснення державних внутрішніх запозичень в обсязі 400 млрд. грн. через випуск ОВДП «Військові облігації». Емісію ОВДП здійснює Міністерство фінансів України відповідно до його обов'язків, визначених Бюджетним кодексом України. Операції з обслуговування державного боргу, пов'язані з розміщенням ОВДП, їх погашенням і виплатою доходів за ними здійснює Національний банк України. НБУ також проводить депозитарну діяльність щодо таких цінних паперів. Особливості провадження такої депозитарної діяльності визначаються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням із НБУ [1].

Зазначимо, що банки можуть виступати не лише в якості інвестора, а й як функціональний учасник інвестиційного процесу. Співпраця банків як фінансових посередників з інвесторами щодо мобілізації фінансових ресурсів, накопичень і заощаджень